

בתו זו של רבינו, האריכה ימים וחייתה עד גיל תשעים וחמש שנה.
בניהם: רבי בנימין מפרימישלאן ורבי ישראל לייב מפרימישלאן. וחתנם: רבי יהושע מפרימישלאן.

חתן-רבינו, רבי חיים אברהם ממיקולייב

בתו של רבינו, הרבנית הצדקנית מרת חנה, נישאה לצדיק הקדוש רבי חיים אברהם ממיקולייב, אשר היה אחיינו של רבינו, בנו של הצדיק הקדוש, רבי שלמה רעדליך, חתנו של הצדיק הקדוש המפורסם, רבי ארון לייב מפרימישלאן, אבי-רבינו.

לאחר נישואיו, נולדה לרבי חיים אברהם בת תחילה. כשנה לאחר-מכן, נולדה לו בת שניה. בהגיע בשורת הולדת הבת השניה, ניצב היה רבי חיים אברהם לימין חותנו, רבינו, באמצע "קידוש לבנה". הבחין רבינו, כי פני חתנו לא אורו דיים בהישמע הבשורה — משמע, מצפה היה להולדת בן. נענה רבינו ונס לוו:

"אל יחר לך ואל יפלו פניך; חתנך כבר נמצא בעולם, ועתיד הוא להאיר פני תבל!"

כלל רבינו חתן אחד לשתיהן — 'חתנך'.

לימים, השיא רבי חיים אברהם את בכורתו להרה"צ רבי מנחם מנדל, בנו של הצדיק הקדוש, רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב. אולם, לא ארכו הימים, והיא שבקה חיים לכל חי. או-אז, נשא רבי מנחם מנדל את אחותה השניה — לקיים מה שצפה רבינו ברוח-קדשו: 'חתנך' — — —

ממלא מקום רבינו במיקולייב

לאחר הסתלקותו של רבינו במיקולייב, מילא חתנו זה, רבי חיים אברהם, את מקומו במיקולייב, ונתפרסם עד מאוד בכל גלילות הארץ. צדקתו, עבודת קודשו ופזרנותו לצדקה, היו לשם-דבר.

אף הוא המשיך בדרכו של רבינו לתמוך בעניי ארץ-הקודש, והירבה לקבץ

"בעזרה שלי"

בעזרה"י בודאי אנחנו כולם בחיים כל ב"ב, ואפילו בית אביך כולם בחיים כה לחי
עד מאה שנים, אבל בבריאות השלמות ובשמחה. ובתך וזוגתך תי' על נכון. ונידון אשר
נסעת עדיין באמצע, וד"ל, כי נסעו ללאטשוב לעיין אולי ימצאו וד"ל. ומעתה לה'
קווים אשר חזקת חיים טובים לנו, כי זה ה' ימים שלימים שלא נעדר אחד ואפילו ילד.
ואילו האנשים מעט אשר המה באמצע, לה' קוינו שיושיע אותם ואותנו ישמור,
ויתברך מאדון השלום.

כל ב"ב וז' והילד ואביו וביתו, פ"ש (—פורסים שלומדן הטוב. ופריסת שלום לכבוד אהובי ת"ה הנגיד הקצין מו"ה נחמן ג"ל. בקשתי שאל ירע בעיניהם הטרחתא, כי החכם אמר שתהכרח לא יגונה, ואי"ה עלי לדלג שור ו — דאח: תהילים י"ה, ל"ן לטובתו ג"כ בכלל כל ישראל".

מכתב מרבינו לחתנו רבי חיים אברהם ממיקולייב

מעוֹת בקרב חסידיו אנשי שלומו ולשגרוֹן ארצה, כדי לתמוך בחסידים ואנשי מעשה, אשר בחרו להסתופף בחצרות ה' ולעבוד את בוראם בארץ הקדושה.

משלוח מעוֹת לארץ הקדושה

להלן שתי איגרות שנכתבו בכתב־ידו, ואשר שוגרו ביחד עם תרומות לארץ־ישראל. המכתב הראשון הוא למחותנו, רבי נפתלי צבי הרשלה, אשר עלה ארצה והתגורר בעיר־הקודש צפת.

"שיל"ת, ב"ה יום ד' שלח, ברכת"א לפ"ק, פה מיקילאיוב.

שלום לכבוד ידידי מחו' ה"ה הרב החסיד המופלא ומופלג בתו"ר, כש"ת מו"ה נפתלי הירש נ"י לנצח. הנני שולח למעכת"ה סך עשרים וארבע ר"כ (— רובל כסף) שקיבצתי עבורו מאנשים הנקובים בשמותם בצעטיל הר"פ (— הרצוף פה), ובקשתי לשלוח קבלות לכאו"א. גם בקשתי להתפלל בעדינו על כל המקומות הקדושים אשר בארץ המה, על החיים ועל הפרנסה ולרפואה שלימה. יותר אין לחדש רק חיים ושלום וכל טוב.

כ"ד ידידו מחותנו הדוש"ת,

הק' חיים אברהם במו"ה שלמה ז"ל ממיקילאיוב.

נשים מברכות לעצמן, ז' הצנועה ובתה היא כלתו וכל ב"ב, פורסין בשלום ז' הצנועה שתחי' חי נחת".

מכתב נוסף

"שיל"ת, ב"ה יום ד', חירו"ת לפ"ק, מיקילאיוב.

החיים והשלום לכבוד ידידי הרבני החסיד המופלא כ"ש מו"ה יעקב צבי נ"י. הנני שולח לרו"מ סך ... שאספתי וקבצתי עבורו מאנשים הנקובים בשמותם על הצעטיל הר"פ, ובקשתי להתפלל בעדינו על כל המקומות הקדושים אשר בארץ המה, על הבריאות ועל החיים ועל ההצלחה במו"מ, ובזה אסיים.

כ"ד ידידו הדוש"ת ומעתיר בעדו לכל טוב,

הק' חיים אברהם במוהר"ש ז"ל ממיקילאיוב

ובקשתי לשלוח בזריזות קבלות לכאו"א כדי להחיות את נפשנו. כ"ד הנ"ל.

מכתבו של רבי חיים אברהם ממיקולייב
למחותנו רבי נפתלי הירש שמרלר בצפת

תן לו משלו

סיפורי מופת רבים סופרו על אודותיו של רבי חיים אברהם, ושמו הלך לפניו כבעל רוח־הקודש וכפועל־ישועות.

מעשה היה ביהודי אמיד, אשר התמיד בנסיעותיו מיקולייבה, ומדי בואו הניח על שולחנו של הצדיק מטבע הראויה להתכבד בה. לשנים מרובות, ירד הלה מנכסיו, ובא לתנות את מר־גורלו לפני הצדיק. נטל רבי חיים אברהם ארגז נעול, פתחו לעיניו המשתאות של האיש, והראה לו, כי כל המעות שמסר לו, מאז יום בואו הראשון מיקולייבה, מונחות שמורות וספונות בארגז זה, מבלי שתחסר מהן אפילו פרוטה. את כל הסכום כולו מסר הצדיק לידי האיש, תוך ברכה, כי ישוב מזלו ויתרומם כבראשונה.

לא ארכו הימים, והלה חזר למעמדו הראשון.

ישועות על־ידי אמירת 'תורה'

הצדיק הקדוש, רבי יצחק אייזיק מקומרנא, משבח היה את כוחו של רבי חיים אברהם באמירת 'תורה', בכך שמסוגל הוא להטמין את כוונותיו ואת רעיונותיו הנשגבים מאוד, באימרות ובפירושים קלים ונעימים, אשר אפילו פשוטי־העם מסוגלים להבינם.

אף הוא, כרבינו, ממליץ היה מליצות על משקל הכתובים, ופותח בכך שערי ישועה ורחמים בעבור נצרכים. כאשר הגיע אליו פעם בחור, אשר נקרא להתגייס לצבא האוסטרי, וביקש להתפלל עליו כי ייפטר מן הגזירה, פירש לו רבי חיים אברהם את הפסוקים מפרשת אותו שבוע, לאמור (ויקרא י"ד):

"זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו" — אך לפני רגע היה טהור וצח, ולפתע נהיה מצורע... ומדוע? משום — 'והובא אל הכהן' — כי בא לפני הצדיק שיתפלל עליו, ופעל זאת הצדיק למענהו. 'ויצא הכהן אל מחוץ למחנה' — כאשר אך יצא מלפני ועדת־הגיוס — 'וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע' — תיכף ומיד ישוב בשרו כבראשונה!" — — —

ואכן, כך היה. כבוא הבחור לפני ועדת־הגיוס, פרחו לפתע בהרת עזה בכל

[illegible]

מכתבו של רבי חיים אברהם ממיקולייב לארץ הקודש

חותנת מצבת קבורתו של רבי חיים אברהם ממיקולייב, חתן רבינו אשר שרדה בתוך ה"אוהל" בפרימישלאן. נוסח המצבה היה זהה לנוסח מצבת רבינו (באדיבות ארכיון המרכז הירושלמי לתיעוד מורשת התפיצות)

גופו, עד כי מיהררוהו הרופאים לצאת מלפניהם, לבל יידבקו בצרעתו. ויהי, אך יצוא יצא, מיד שב בשרו כבשר נער קטון, ויטהר. רבי חיים אברהם נסתלק ביום י"ח בניסן, שנת תרל"א, במיקולייב, ומנוחתו כבוד בפרימישלאן, סמוך לציון חותנו, רבינו הקדוש.

הרבנית ממיקולייב

בחודש אלול שנת תרל"ה, השיא חתנו של הצדיק ממיקולייב, הצדיק הקדוש, רבי מנחם מנרל מזידיטשוב, את בתו, לצדיק רבי יצחק מסטוטשין, בנו של הצדיק הקדוש רבי משה מרוזווידוב, נכדו של הצדיק הקדוש, רבי נפתלי מרופשיץ. לפני החופה, מסר אבי החתן, רבי משה מרוזווידוב, "קוויטל" לסבתה של הכלה, הרבנית ממיקולייב, בתו זו של רבינו.

בניהם: רבי אהרן אריה ממיקולייב ורבי מרדכי ממיקולייב. וחתניהם: רבי מנחם מנרל מזידיטשוב, רבי יצחק מלבוב, רבי מרדכי שמרלר ממיקולייב, רבי בצלאל יהושע מגלינא, רבי יצחק לייב וילנר, רבי נחום אב"ד נדבורנה, רבי יצחק פופר, ורבי אברהם לנדמן מביאלקמין.

המכמות

הַסְכָּמָה פּוֹדֵב חֶק' הַסְכָּמָה טוֹעֵנָה קִיּוּמָה סוֹמֵת הַצִּיר הַרִיר אֶלְמִיר יוֹסֵף נִי' מַסְעֵד :

בראיותי ב"ק הגמולת לסדר המעלה תפארתם בפני קרין מרוב כח"ב נבצר מתפארתם כד"ל אבודים ישיע' יפה נכד הסתמי - להעלותם על מלכה כדמים להקם בישוק לבי להקריק ישראל לבי יאצו כמוב מבעולו להיום כהמשיכי פדויו מלום כי רבם היא וכל המלשים יתו פאר ט הודות הממנה סק' יבשרד לו וכל ישראל לחן סק' **אלמיר יוסף** סהכ המלין וזולג"ס :

בט הרב דודור מ"ח וד"ר משה אנער נ"י מאוסב

בזהרר הצדיק המורמם ינוע יחסיים פאר מקדושי' הכם
חריים נבון לחשים ידיר אכרזם חפ'ק פיקאלייב :

סתר חציק המעורר: נע יחסים פאר סקרטי. חכם
תשים נבן לחשים: תריר יחול סיכל חס"ק גליטא:

[illegible]

כ"ץ ספוטק לכבוד הסודים ולמזרים וק' אברהם ספ' ברכ' בלחיק הקדום במסורסם סר' סאיר וללחה :

[illegible]

ואלה הם הדורות הצדיקים רב' המפורסם בקצו' ויצו ו**בניהם** מעי' קהל יחי' **ואלה**

אשר מנחל ממוסדתם לא כלל בסכמתם ואם רצו לא הם קדשו בשם התימון ידם לקחת את הספר בפי' סוף להם **ברכה** במך ביתם לפני פסח יראו וכן יעשו כל המורים לנדרים לקחת כניצח (המה) **ברכה** במך ביתם לשמורם ביתם וזרעם מכל פגע רע :

והרב ס' בנחורס בכל ק"י חז' אדמו"ר
דסקווירא לא בנחסי' וחס' לכסוב בסקודו
יחזקו ונשתו חס' סגון :

[illegible]

נפתלי דבי סטאט נשקפה אונזער סק' סרי
יצחק כרטי ספורטס פויט **מרדכי וצוקלדה**
 אברהם יצחק העשל ברוב יצחק נ"ל
 שמואל טום באמער הרב יצחק נ"ל
 ישראל ברוב מרדכי יצחק נ"ל
 יוד ברוב מרדכי יצחק נ"ל

יוחנן נהרג הספורס פריס מרדכי זקאלהס
יעקב יצחק נהרג השפ"ו מים מנחם נחום זקאלהס
מרדכי נהרג הספורס מרדכי זקאלהס
מרדכי נהרג הספורס מים יוסף יודו עליהס מאלק

דוד בורנשטיין זצ"ל

מדיני במרוב סליל ידען

כלתם נעים במלח יומי

בשנת ה'תרנ"ז בדרכי המפורסם מ"ה יעקב יצחק ג"י

גויזן מאיר בערוב דעמערסטס מ'האט פארהאן נאכעם גי

הסכמות התני רבינו

רבי יחיאל מיכל מגלינא ורבי חיים אברהם ממיקולייב

על הספר הקדוש "תפארת ישראל" עה"ת

לרבי ישראל חריף מסאטינוב תלמיד הבעש"ט